

INWOKACJA... PO NOWEMU

*Litwo – kraino nasza, kto Cię raz zobaczył
Ten się w urodzie Twojej na zawsze zatracił
Tyś jest ojczyzną poetów, pisarzy, artystów
ludzi wrażliwych, czułych i idealistów.
Swój czar roztaczasz tajemnie nad nami
i my Cię cudowna Litwo, jak matkę kochamy
Toć przecież Tyś jest siostrą Polski ukochanej,
na Twoim łonie rodak niejeden chowany
I choć z naszej pustkowskiej krainy - daleko do Ciebie,
to czuliśmy się tutaj już prawie, jak w niebie
Już tęsknimy do tych pól malowanych zbożem rozmaitym,
do tych łąk nadniemeńskich kwiatami spowitych.
Do czystego powietrza, do lazuru nieba
Do wygód hotelowych i do smaku chleba.
Tęsknimy więc za Tobą Litwo ukochana
I prosimy bądź dla nas – tak jak nasza mama!
Dobra, gościnna, czuła, ciepła i otwarta
W szarych pamięci komórkach – niezatarta.
Tyś ojczyzną poetów i muzą artystów
Tyś nauki stolicą, mekką polonistów.
Kościołów tu bez liku i innych zabytków
Czujemy zawrót głowy od liczby przybytków
Tu historia wylania się z każdego rogu
I duch Mickiewicza wita nas od progów.
Ludzie tutaj życzliwi, prości, uśmiechnięci
Z przybywania pielgrzymów zawsze wniebowzięci
A wszystko to za sprawą jest Księdza Romana,
Który jak Anioł Dobroci czuwa już od rana.
Przewodzi modlitwom, pieśni piękne wyśpiewuje
Przed Matką Ostrobramską serce się raduje
Będziemy tu powracać –ścieżką wyobraźni
Niech więc się z Tobą każdy czule zaprzyjaźni
Niech Twe piękno w umysłach wryje zamię niezatarte
A Ty otrzyj łzy i miej dla nas – serce swe otwarte!*

Agnieszka Kania